

ЗА ПРАВИЛЬНЕ РОЗУМІННЯ ЗАКОНУ

(Повідомлення Митрополичої канцелярії
у Вінніпегу, Ман.)

1. До Другого Ватиканського Собору Католицька Церква не мала окремого закону про резигнацію своїх єпископів ані латинського, ані інших обрядів.

2. II Ватиканський Собор у документі „Крістус Домітус“, 21 оголосив постанову, щоб єпископи Католицької Церкви, з огляду на вік чи неміч предložили своєдіо свою резигнацію, а на випадок потреби вони будуть запрошені зробити це відповідними властями.

3. Приміною цю постанову до життя Католицької Церкви, св. п. Папа Павло VI, у „Моту Пропрію, Екклізіє“, виданому 6-го серпня 1966 року, уточнює, що така резигнація має наступити не пізніше, як по 75-му році життя.

4. Цей декрет Ватиканського Собору про резигнацію єпископів і „Моту Пропрію“ не робить жадної різниці між властями різних обрядів, але говорить про владик Католицької Церкви.

5. І тому ще перед появою „Кодексу права латинського обряду, Апостольський Престіл примінював цю постанову Вселенського Собору і її впровадження в життя до владик Католицької Церкви, так до владик латинського обряду, як і до владик східних обрядів. Це значить, що ця постанова Ватиканського Собору і „Моту Пропрію“ Папи Павла VI в цій справі відносяться також до нашої Української Католицької Церкви. І тому на підставі цього закону, Апостольський Престіл просив до резигнації св. п. Ніла Саварина. Як рівнож наш Митрополит Максим Германюк, на підставі цього закону, зложив свою резигнацію Апостольському Престолу.

6. Зі згаданого ясно виходить, що закон про резигнацію в нашій Церкві не має нічого спільного ані зі свяченням жонатих кандидатів на священників, ані зі змаганням нашої Церкви за патріархат, ані зі стараннями про легалізацію Української Католицької Церкви в Україні, як пишуть деякі газети.

Беручи до уваги такий закон Католицької Церкви в справі резигнації її єпископів, треба у світлі цього закону розцінювати це все, що в останніх часах появилось на сторінках української і неукраїнської преси в справі резигнації нашого торонтонського єпископа Ізидора Борського. Таке розуміння цієї справи допоможе читачам ясно зрозуміти ці сьогоднішні проблеми і допоможе їм належно оцінити це все, що пишеться на сторінках преси.

о. Ярополк Радкевич

Округа Ніягара відбула наради

Ст. Катарінс, Онт. — У суботу, 15-го квітня ц.р., відбулися тут річні наради Округу УНС Ніягара.

Збори відкрив голова Округу д-р Богдан Долишній, який привітав присутніх, а зокрема представника Головного Уряду головного радного Андрія Кейбіду. Заступили були Відділ 427-ий (П. Дяків), Відділ 454-ий (М. Березюк), Відділ 461-ий (М. Грох). Тому, що Округ складається із 10-ох відділів не було кворуму, та й не можна було перевести виборів на 1989 рік.

А. Кейбіда у своєму слові привітав присутніх і пере-

дав також привіт від головного председателя УНС д-ра Івана Фліса, головного касира Уляни Дячук і головного секретаря Володимира Сохана. При цій нагоді він зложив на руки д-ра Б. Долишного чек від Екзекутиву УНС за організування нових членів. Їх придбали: Відділ 458-ий — 8, що їх організував Д. Пищ, Відділ 461-ий — 6, М. Грох, Відділ 427-ий і 451 по три члени, П. Дяків і Я. Омельченко, Відділ 468-ий — 2, П. Самець, і Відділ 403-ий одного члена — М. Нечай. Разом Округа здобула 23 нових членів і в цей спосіб

(Закінчення на стор. 3)

Залишилися вірні заповітові Патріарха Йосифа

Джерзі Сіті, Н.Дж. (О. Кузьмович). — Це вже не перший раз у гостинних кімнатах Українського Народного Союзу сидять представники Товариства Св. Софія в особах д-р Романа Навроцької, д-р Тетяни Цісик, д-р Романа Осінчука і проф. Леоніда Рудницького, щоб поінформувати членів Екзекутиву УНС про свою працю. Тим разом причина відвідин особлива — Товариство Св. Софія відзначає 15 років своєї дії, а рівночасно 10 років постійного Патріаршого Фонду і це спонукало цих найбільш ентузіастів і шанувальників Покійного Патріарха Йосифа показати підсумки своєї довголітньої праці і щеро підтвердити, що вони залишилися вірні заповітові свого духовного провідника.

На гостині в Головній Канцелярії УНСОюзу: (сидять, зліва): д-р Т. Цісик, У. Дячук, д-р Р. Навроцька; стоять, зліва): д-р Л. Рудницький, д-р Р. Осінчук, В. Сохан.

під з того Фонду виплачено понад 45,000 дол. на курси КУУ, 253,000 дол. вилано за три роки до Риму, а понад 30,000 дол. передано за останні два роки Патріарху ві Кардиналові Мирославові Любачівському. Під сучасну пору, як інформують д-р Р. Навроцька і д-р Р. Осінчук, що від початку є головою Патріаршого Фонду, велика частина грошей, що їх виланується до Риму є використана на посилку релігійних книжок в Україну. Досі вилано їх на суму 135,000 доларів. Саме та добра ціль стоїть тепер у 15-річчя Товариства Св. Софія

Проф. П. Магочий викладає історію України в Ізраїлі

Торонто. — Професор Павло Р. Магочий, керівник Катедри Українознавчих Студій при Торонтонському університеті, в травні і червні ц.р. є гостючим професором Гебрейського університету в Єрусалимі. Проф. Магочий одержав це призначення в рамках Програми академічних виміни ім. Ралфа й Розі Гальбертів, якою завідує відділ гебрейських студій в Торонтонському університеті.

Програма Гальбертів була заснована в 1988 році для виміни між Торонтонським і Гебрейським університетами. Проф. Магочий є другим з черги науковцем, який призначений до Ізраїля в рамках цієї програми.

Під час свого перебування в Гебрейському університеті проф. Магочий буде

викладачем в департаменті історії і читатиме лекції про український національний рух в XIX і XX століттях. „Українці й жиди мали спільну довголітню історію в європейській батьківщині, — каже проф. Магочий, — треба конче, щоб молоді ізраїльтяни і їхні одноплеменники в Північній Америці знали про це своє минуле, щоб краще зрозуміти сучасне й майбутнє“.

По дорозі до Ізраїля проф. Магочий затримався в Римі де він передасть ватиканським урядовим особам перші копії великої наукової праці, яка щойно появилась в його редакції, про життя й добу Митрополита Андрія Шептицького піднаголовком „Моральність і дійсність“.

Закінчено підготовку до 15-го З'їзду сеньйорів

Кергонксон, Н.Й. (Р.Б.). — Численні замовлення приміщень на Союзії у зв'язку із 15-им З'їздом Об'єднання Сеньйорів УНС спричинили запізнення підтвердження тих замовлень управою Союзії, яка заповнила кімнати всім, які досі замовили.

В неділю, 28-го травня, в поплудневих годинах, можна буде зареєструватися, а після вечері президент Еґген Волошин попросить усіх присутніх по черзі представити. Почесний президент інж. Степан Куропас буде розважати своїми доповідями.

В понеділок рано учасники З'їзду візьмуть участь в Богослужбі і в першій сесії. Після вечері полк. Данило Слободян буде проводити зустріччю при вині і малій перекруці.

У вівторок в ранній сесії передбачені вибори нової Управи, а по полудні відбудеться „бінго“ під проводом подруг Лабів і Бобечків. Вечером відбудеться „ватра“ під проводом д-ра О. Волянського і С. Чорномаза.

На середу є запланована прогулянка до Статуї Свободи в Нью Джерзі для тих учасників, які зголосили свою участь. Зголошення приймали до 15-го квітня Марія Бобечко і д-р Стефан Барановська.

У четвер, вранці, впроголошені доповіді з нагоди 175-річчя з дня народження Тараса Шевченка, що їх виголосять в українській мові ред. Володимир Баргура („Тарас Шевченко — борець за незалежну українську державу“), а д-р Анна Чорнак в англійській мові. Після полуденка відбудеться зустріч з головним председником УНС д-ром Іваном Флісом.

У четвер ввечері відбудеться банкет на „Веселіці“, а після того забава з танцями. Вечір названо „Ніч шившиків“ із передбаченими нагородами за найкращу жіночу блюзку чи одяг і сорочку у мужчин.

У п'ятницю вранці відбудеться заключна сесія з підсумками наради і схваленням відповідних резолюцій.

Д-р І. Соневицький доповідатиме в Нью Йорку

Нью Йорк. — Тут в Українському Музеї проходить виставка „Скарби давнього українського мистецтва“ (Релігійне мистецтво XVI

-XVIII століття). Духовна національна культура в той період зосереджена була в церквах. Храм був центром всіх видів мистецтва: архітектури, скульптури, малярства, музики, прикладного мистецтва. Повніше відтворити характер цієї доби — доби першого відродження в Україні — така ціль доповіді на тлі виставки.

В суботу, 6-го травня ц.р., о год. 5-й по полудні доповідатиме д-р Ігор Соневицький про „Початки партесного співу в Україні“. Доповідь буде ілюстрована виконанням музичних творів.

Д-р І. Соневицький народився в селі Галинці, що на Західному Поділлі у 1926 році. Музичну освіту здобув в мюнхенській Державній музичній академії в 1950 році. В 1961 році в Мюнхені отримав ступінь доктора філософії з історії музики. Після захисту докторської дисертації займався одночасно композиторською та музикознавчою діяльністю. Багато уваги приділяв д-р Соневицький вивченню творчості Артема

(Закінчення на стор. 3)

ВІННИЧЕНКІВСЬКА КОНФЕРЕНЦІЯ

Нью Йорк. — У суботу, 6-го травня ц.р., в 4-й год. у приміщенні УВАН, 206 100 вул. Захід, відбудеться конференція з доповідями про п'єсу „Закон і гріх“ та повість „Слово за тобою, Сталіне!“ Володимира Винниченка. Доповідачі: Романа Багрі, Данило Струх, Микола Жулинський; Євген Лащук — коментатор, Лариса Онискевич — председник.

(Закінчення на стор. 4)

У Тбілісі були вжиті отруйні речовини

Москва. — Як повідомляє московський кореспондент газети „Вашінгтон Пост“ Дейвід Ремнік, 27-го квітня у Тбіліській газеті „Зоря Востока“ було надруковане інтерв'ю з головою токсикологом міністерства охорони здоров'я Грузії Михайлом Вашакідзе, який заявив, що до складу слезоточивого газу, вжитого спеціальними військами при розгоні демонстрації 9-го квітня, входив хлороацетонафен, синтетична отруйна речовина, яку використовували німецькі війська на Західному фронті в роки Першої світової війни.

За словами М. Вашакідзе, німці двічі вживали хлороацетонафен, і наслідки „виявилися жахливими“. Кілька тисяч англійських і французьких вояків були виведені з ладу. Від того часу речовина більше не застосовувалася.

Хлороацетонафен викликає сильні слюзи. У тому ж числі „Зоря Востока“ повідомляється, що понад 70 дітей, які були поблизу місця демонстрації, були потім доставлені у лікарні з отруєннями.

Діти поправляються, але, як пише газета, цей процес був би значно швидшим, якщо б військові власті повідомили лікарів про хімічний склад вжитих газів. Більше тижня дані не повідомлялися.

Вашакідзе назвав застосування отруйних речовин „ударом у спину проголошеної Горбачовим програми перебудови“. За словами токсиколога, дії властей ставлять під сумнів становище ССРСР на міжнародних переговорах про заборону хімічної зброї.

Центральні власті продовжують твердити, що при розгоні демонстрації вживався виключно слезоточивий газ „черемха“, однак місцеві лікарі вважають, що принаймні дві особи загинули в результаті дії отруйних речовин.

У Москві недавно відбулася зустріч членів групи „Московська трибуна“, в яку входять відомі прихильники перебудови і реформ. Член групи філософ Юрій Карякін назвав трагедію в Тбілісі „нашим внутрішнім Афганістаном“. Письменник Фазілі Іскандер сказав: „Це була наша спільна трагедія. Ми повинні знати правду“.

Ще три депутати, вибрані недавно у новий советський „парламент“, — журналіст Юрій Черниченко, академік Андрій Сахаров і економіст Гавриіл Попов закликали до створення незалежної комісії для розслідування тбіліської трагедії.

Про конференцію в Москві, ще треба подумати, — каже Д.Квейл

Нью Йорк. — Газета „Нью Йорк Сіті Трібюн“ повідомляє, що віцепрезидент ЗСА Ден Квейл, виступаючи перед журналістами релігійних програм, заявив, що перш ніж вирушити в Москву на міжнародну конференцію в питанні прав людини в 1991 році, американці повинні спершу виконати Советський Союз з умови. До таких умов Квейл відносить і вільний контакт громадян ССРСР з делегатами конференції, і здійснення в ССРСР основних прав.

Д. Квейл заявив, що „ЗСА не допустить до перетворення московської конференції в пропагандивне вивчення комуністичного керівництва“.

Коментуючи виступ віцепрезидента, пресовий секретар Білого Дому Марлін Фіцвотер сказала, що думка Квейла не суперечить позиції Адміністрації.

Віцепрезидент порівняв дві революції: ту, що призвела до створення ЗСА і ту, внаслідок якої виник ССРСР. „Наскільки різні ці дві революції! — заявив Квейл. — Скільки добра принесла світові наша революція, а скільки зла принесла революція в Росії“. Д. Квейл процитував слова Леніна, що „кожна релігійна ідея — кожна ідея Бога — невимовне зло“.

„Якщо держава визнає релігійну свободу, — продовжував віцепрезидент, то чим вона визнає, що її влада має межі, в яких можуть існувати й інші свободи. Свобода віровизнання — основа всіх свобод“.

Політичні аналітики вважають, що виступ Квейла дуже нагадує відомий виступ Рональда Регана перед Крайовою асоціацією свангелістів в 1983 році, коли він назвав Совєтський Союз „імперією зла“.

У СВІТІ

НЕ МЕНШ ЯК 20 ДЕМОНСТРАНТІВ були затримані міліцією 1-го травня в Празі. Серед затриманих три відомі правозахисники, а також англійський журналіст. Затримані знаходилися серед пражан, які прийшли на виступ лідера Комуністичної партії Чехо-Словаччини Мілоша Якеша. На початку і в кінці промови Якеша групи демонстрантів викрикували лозунги, вимагаючи демократизації суспільства. Спочатку міліція не реагувала на вигуки, а потім почала хопати порушників спокую. Серед затриманих виявилися активіст групи „Хартія-77“ Станіслав Деватий, недавно звільнений з'язниці, і кореспондент Бі-Бі-Сі Міша Гленді. Англійський журналіст пробув у міліції п'ять годин. Його обвинуватили в тому, що він не мав при собі документів. Опинившись на свободі, М. Гленді розповів своїм західним колегам, що в міліції його не тільки побили, але й розбили магнєтофон. Агентство Асоційтед Пресс повідомляє, що цього дня демонстрація у Празі є першою, починаючи від січня, коли власті заарештували десятки правозахисників.

ПІД ЧАС МАНЕВРІВ на південь від японського острова Кюсю пропали без вісти два американські моряки. Підводний човен виконував маневри на поверхні, коли величезна хвиля зміла трьох моряків з поклада в океан. Один моряк був знайдений і врятований за кілька годин. Двох інших покищо знайти не вдалося.

ФІНЛЯДСЬКІ ЛІКАРІ ПОЇХАЛИ до Ленінграду, де у першій половині липня буде відкритий фінляндський медичний центр. „Ми їдемо до Совєтського Союзу, щоб заробити більше грошей, бо у Фінляндії лікарі відносно низько оплачуються“, — заявив під час короткого інтерв'ю з кореспондентом агентства Асоційтед Пресс лікар Гаррі Ільоранта. Згідно з його словами, відкриття медичного центру це вислід довгих переговорів між Гельсінкі і Москвою. „Якщо б ми вважали, що центр буде дефіцитний, сказав згаданий лікар, то ніхто з нас не поїхав би до Ленінграду“. Центр в Ленінграді буде обладнаний наймодернішою медичною технологією і обладнаний добрими спеціалістами від багатьох хворіб. Згідно з договором „Ленфінмед“ зможе відкрити свої філії в інших містах ССРСР, якщо практика покаже, що він корисно сповняє своє завдання.

В ТАШКЕНТІ І ЛЕНІНГРАДІ БУЛИ БУНТИ

Москва. — Московське радіо повідомило, що 1-го травня в Ташкенті відбувся студентський бунт з економічних причин. Сотні студентів вийшли на вулиці міста, розбивали вітрини крамниць, все ламали, перекладали і розбивали автомобілі.

Міліція заарештувала понад 100 студентів. Офіційне повідомлення свідчить, що в бунті взяло участь 200 студентів, але можливо, що

це число дуже применшене. Газета „Правда“ повідомила, що в Ленінграді 1-го травня відбулась демонстрація працівників міліції, 300 міліціонерів демонстрували на Марсовому полі, вимагаючи незалежної профспілки і незалежності міліції від Міської ради. Офіцера міліції, заступника завідувача політичного частини одного з відділень, за організації цієї демонстрації негайно звільнили з роботи.

В ЧОРНОБИЛІ ДАЛЬШЕ ІСНУЄ НЕБЕЗПЕКА

Київ. — Щоденник „Нью Йорк Таймс“ з 1-го травня ц.р. інформує з Москви, що у „Правді“ з 30-го квітня появилась стаття першого секретаря Комуністичної партії Київської області Григорія І. Ревенка про зменшення засобів безпеки в чорнобильській атомній станції.

Г. Ревенко домагастся покликання кращих спеціалістів щоб забезпечити реактор ч. 4, який вибух 26-го квітня 1986 року у найбільшій атомній катастрофі світу. Як відомо, реактор ч. 4 був замуруваний щоб забезпечити довілля від дальшого поширення радіації і тому динше, що Г. Ревенко домагастся тепер дальших засобів безпеки. Він закидує публічно, що справи безпеки сходять щораз більше на задній план.

Рівночасні „Нью Йорк Таймс“ повідомляє, що переліком наслідками радіації після Чорнобиля мешканці Москви вперше за-протестували проти розкопування на будову місця, в якому перед роками скидали без уваги на довідки радіоактивні відпадки. По-кликувшись на новий закон щодо поширення радіації, який вийшов після трагедії у Чорнобилі, московський адвокат Олег Лямін у своєму імені та своїх сусідів, які живуть найблище від розкопу радіаційних відпадків вперше заскаржив до суду підприємство, яке тепер на тому місці хоче будувати. Не велике здивування усіх, міський суддя, у якого ця справа опинилася, передав її до розгляду вищих судових чинників. Досі відповідей не було, але О. Лямін і його сусіди, серед яких є один з інженерів, що працював в Чорнобилі, настоюють на тому, що обійав Михайл Горбачов, тобто на повній безпеці населення від радіації. Населення ніяк не є вдоволене розв'язкою урядом проблеми екології і вимагає ширшої акції у тому напрямі.

В АМЕРИЦІ

У ТЕГРАНІ СТОЛИЩ ІРАНУ в травні ц.р. має відбутися книжковий ярмарок і хоча американські видавництва не посилають там своїх представників, то все ж таки знайшлось два видавництва, які вирішили на цьому базарі виставити свої видання. Видавництво „Джан Вайлі енд Санс“ — найбільший видавець технічних і наукових книг, як і видавництво „Мек Гро-Гілл“. На це гостро зареагували Спілка американських авторів і видавництво „Вайкінг Пенгвін, котре було видавцем славнозвісної контрверсійної книжки „Сатанічних віршів“ Сальмана Рушді.

У ЗСА ДОСИТЬ СКОРИМ темпом починає появлятися нова і чисельна група бездомних, це ті, що потрапили свої власні господарства, як й ті, що працювали у ділянках близько пов'язаних зі сільським господарством. Доля цих родин і поодиноких осіб є куди більше трагічною, як бездомних осіб у великих містах, де вже існує ціла мережа притулків, що допомагають цим людям. Натомість у сільських районах таких притулків майже немає, а люди з цих районів є чи радше завжди були самовистачальними господарями на своїй землі. Сьогодні, коли тяжка доля припала також їм, то прохати чи користати з Урядом поданої допомоги є не до подумання та великим соромом у їхньому розумінні.

МИНУЛОГО ТИЖНЯ СЕКРЕТАР Департаменту оборони Дік Чейні виступив у телевізійному інтерв'ю, висловлюючи свої особисті думки про успіхи та можливі невдачі у майбутньому совєтського вождя Михайла Горбачова. Ці його безпосередні публічні заваги викликали дуже швидку реакцію Білого Дому, а зокрема його речника Марліна Фіцвотера, коли він перед кореспондентами засобів масової інформації заявив, що ці заваги секретаря Департаменту оборони були виключно особистими й не віддзеркалюють поглядів Уряду президента Джорджа Буша. Все ж такі ці його заваги, як влучно заважили інші урядові чиновники, є мабуть відомомом тх подій, що заіснували між західними альянтами на форумі НАТО, де більшість з них вимагають переговорів з ССРСР в справі роззброєння ядерних ракет близького засягу. Британія та ЗСА з такими планами не є згодні, бо це залишило б Західню Європу майже безбронною.

ЛАВА ПРИСЯЖНИХ з розправи підполковника Олівера Норта вже 11 днів безуспішно заставляється над тим чи О. Норт є винним, чи ні. Тим часом суддя Герард Гезелл, відповідальний за розправу заявив, що коли далше будуть організації засобів масової інформації домагатись видання документів, що були виявлені під час розправи, то він буде змушений оголосити суд неправильним, а вже в найкращому випадку мусітиме звільнити всіх членів лави присяжних. Невідомо чи суддя Г. Гезелл сказав це тому, що існують законні причини такої можливості, чи тільки з нестерпимості у продовженні цієї афери. З уваги на це окружний суд наказав відбити ряд переслухань для перевірки цієї справи.

КОЛИ АМЕРИКАНСЬКИЙ президент Френклін Рузвельт це за свого життя застеріг собі, який саме пам'ятник має бути збудований в його честь — скромна кам'яна брила, то волю його було сповнено й саме такий пам'ятник було споруджено перед будинком Державного архіву в Вашингтоні. Однак звеличники та приятелі його політики вирішили внести пропозицію про спорудження куди більш величавого пам'ятника для того єдиного в історії Америки чотирикратно вибраного президента. Такий проект подано до розгляду сенатський Комісії асигнування фондів. Кошторис його збудування становить 38 міль. дол. Як заявляють ознайомлені з цим справами урядові чинники, можливість одобрення такого пам'ятника є доброю.

СВОБОДА

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302. Svoboda (201) 434-0237. UNA (201) 451-2200.

Subscription 1 year — \$40.00, 6 months — \$22.00, 3 months — \$12.00. UNA members 1 year — \$15.00. Change of address — \$1.00. Make check or money order payable to "Svoboda".

Postmaster: Send address changes to Svoboda, 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302. Tel. (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036.

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті і дописи підписані авторами, не несуть відповідальності за зміст. Редакція застерігає себе право в потрібні виправляти і скорочувати надіслані матеріали. Незамовлені матеріали повертаються тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, допущивши задресовану конверту з відповідною поштовою оплатою. За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата на рік \$40.00 на півроку — \$22.00, на 3 місяці — \$12.00. Для членів УНАО \$15.00 річно. За кожну зміну адреси — \$1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Загрожена єдність Заходу

У квітні 1949 року засновано Північно-Атлантичний Союз (НАТО), який охоплює 14 європейських держав плюс Америка й Канада. Створено його в реакції на зламання більшовиками найважливіших постанов Ялтинської конференції і Потсдамського мирного договору з 1945 року: замість перевести вільні й нефашизовані вибори в окупованих у війні Третім Райхом країнах та повернути у них демократичний устрій — СССР насавив там силою комуністичну, Москві підпорядковану владу. Коли ЗСА ще за життя Ф. Д. Рузвельта, довіряючи тодішньому „приязному“ Сталінові, перевели одностороннє роззброєння, демобілізувавши свої збройні сили, СССР повів масове озброєння. Заснування НАТО покпало край цій советській грі. Москва заснувала у 1951 році у протидію до НАТО т. зв. Варшавський пакт — союз всіх комуністичних держав на європейському континенті.

Від закінчення Другої світової війни не настав у широкому світі повний мир і лад. Велися і далі ведуться криваві здури, як ось Ізраїльсько-арабський, перманентна громадянська війна в Лівані, війна в Афганістані, не припинилася після відкликання відтілю регулярної советської армії, боротьба підпільно-революційної католицької ірландської організації проти своїх північних протестантських побратимів і стаціонарного там англійського війська. Появилось невідоме раніше страшне явище міжнародного тероризму. Але все це, так би мовити, локальні конфлікти — нової великої війни не було і нема, бо найкращим забором проти неї є саме НАТО.

Над отим з'єдиненим фронтом усього західного світу нависла тепер хмара. Міхалізові Горбачову вдалось змінити тактику: замість ударити черевиком по столі в Організації Об'єднаних Націй за простацьким прикладом Сергія Хрущова чи замість постійного повторювання заяви „нет“ Молотовим і Громиком, — Горбачов всміхається, говорить жарту і запевняє, що СССР миропобий. Це сподобалося особливо німцям, які найбільш наражені на масакру у випадку нового агресивного советського походу до Атлантики. Західнонімецький канцлер Гельмут Коль, хоча голова консервативної Християнсько-демократичної партії, виголосив у минулому тижні в парламенті промову, в якій хвалив Горбачова за його план „відатомізувати“ європейський континент та недвозначно критикувати американського президента за його закликання з переговорами з Москвою про ракети з атомовими „головками“ на коротку віддачу. Таким чином Західна Німеччина відхилилася від давнього стратегічного плану НАТО, що атомова зброя — це найпевніша „парасоля“ для 317,000 американського війська і 70,000 британського війська в Західній Європі, головню на терені Західної Німеччини. ЗСА і Великобританія та з європейських членів НАТО — Голландія стоять на тому, що треба модернізувати теперішні вже перестарілі ракети типу „Лінс“ (є їх тільки 88 у Західній Німеччині) та що можна переговорювати з СССР про дальшу редукцію збройних сил тільки після того, як усміхні та словесні заяви Горбачова переміняться в реальне діло — зрівноваження наземних військ НАТО і Варшавського пакту.

Тепер комуністичний блок держав Варшавського пакту перевищує своїми наземними військами НАТО у відношенні 7:1. Європейські „лісники“ легковають це собі, певні, що мир уже загарантований заявами Горбачова. Але державні лідери ЗСА і Великобританії краще знають відносини в СССР і дипломатичну гру Горбачова. 29-го травня ц. р. має відбутися конференція на вершинах лідерів членських країн НАТО у зв'язку з 40-ми роковинами існування цього союзницького блоку. Британський прем'єр Маргарет Тачер зустрілася з канцлером Кольом і підкреслила в розмові з ним потребу єдності в НАТО. Хоча теперішні суперечки між членськими країнами НАТО включно з наріканнями частини німецької преси „англосаксів“ — це дуже гарний дарунок Горбачову, можна згорі передбачити, що єдність західного фронту буде збережена. І в самій Західній Німеччині переможе здоровий глузд тих, які перестерігають канцлера Коля, щоб він не „грався з вогнем“.

Переведення у життя програми перебудови буде в першу чергу залежати від харчової ситуації, що в останньому часі погіршилася, і яку дуже сильно відчувасться в цілому Союзі. Такий стан харчової кризи стверджує сам М. Горбачов у своїх виступах в містах Советського Союзу. Він у своїх виступах перестерігає, що брак харчових продуктів, на столах громадян, може підірвати програму реформи і допровадити до деградації. Горбачов також підкреслює, що незадоволення з повільним поступом реформ в поодиноких частинах країни було причиною програми партійних сен'єйорів, комуністів в останніх виборах до Верховної Ради.

На пресовій конференції Горбачов подав оцінку демократизованих виборів, які відбулись по сімдесятих один роках советської влади, як також інформував про партійне зібрання, на якому рішення підтримати аграрну реформу, яка є першого значення для перебудови, і побороювання господарської кризи. Він підкреслює, що харчова проблема є принциповою в сьогоднішній ситуації, і сказав, „якщо не розв'яжемо цієї проблеми, то ми можемо зруйнувати перебудову, і привести до деградації в країні“. Він переконаний в тому, що правильна розв'язка цієї харчової проблеми, буде колосальною перемогою не тільки економічною, але також на відношенні соціальному і суспільно-політичному. Уживання слів і форум, на якому він рішився ці так важливі жит-

Володимир Яші

ДЕМОКРАТІЯ СОВЕТСЬКОГО ЗРАЗКА

II.

бачов назвав сміттям, і сказав, „що ми мусимо йти далі, по цій самій дорозі, а не шукати інших доріг, і вийти в політичну спекуляцію“. Він переконаний в тому, що демократію не означається за кількістю партій, але за активністю суспільства в житті на відношенні господарському і суспільно-політичному. Висловлюючи свої переконання відносно перебудови, він, який буде вибраний президентом при кінці травня цього року, каже, що обмеження на відношенні суспільно-політичному буде йти в добро советського народу, і якщо є якісь обмеження гласності, то це є також в інтересі народу і соціалізму. Виглядає, що шло Горбачова є не тільки удозорити здеморалізоване високопоставлене членство і зміцнити однопартійну систему, але в першу чергу рятувати імперію від неминучого упадку. Треба ствердити на підставі виступів Горбачова безпосередньо по виборах, що йому не є байдужі виследи цих виборів, він скоро старасться зменшити ці неспокій, що заіснували в партії по виборах, і тому скликає поспішно пресову конференцію советських редакторів на 29-го березня, на якій, на протязі двох годин, коментував виследи виборів, як також інформував про справи зв'язані з змінами на

II.

господарському відтинку. Для цього вибори були конечно потрібні, він уважав їх як нормальний крок в процесі демократизації, як теж він є переконаний в тому, що вибори дали воутум довір'я перебудові і відкинули тих кандидатів, які є проти всяких реформ.

Більша частина його виступу на цій пресовій конференції, була присвячена економічним проблемам. Він інформував, що у зв'язку з інфляцією Політбюро рішило зменшити видатки на узброєння, і є в плані зменшення бюджетний дефіцит, який досягнув тепер 160 мільярдів доларів. Також він підкреслює, що якщо не буде перепроведення реформ на відношенні аграрно-літатурному, то треба рахуватися з тим, що харчова ситуація не покращається, перебудова на всіх відтинках економічного і суспільно-політичного життя не буде.

Скорість з якою була скликана пресова конференція, кажує на це; що Горбачов був заінтересований дати свою власну інтерпретацію демократичним виборам московсько-советського зразка, першим після сімдесяти років в советській історії. Він у своїм виступі не висловив жодних алармуючих острого, що вразили партію, — каже Віталій Коротич, — який був учасником цієї пресової конференції, — а підкреслює, що вибори були нормальні демократичні, що і стверджує советська преса, яка підкреслює, що дитина советської демократії стає на свої власні ноги“.

„З'єдинені держави Східної Європи“ (Відень, 1922) аргументував користь України з федеративного зв'язку з Росією з уваги на великий простір цієї імперії. Василь Панейка вважають за духового батька Зятківського договору УГА з Добровольцями армією Денікіна. (24-го жовтня і 17-го листопада 1919 року). Пропаганда УГА і з ним листи Панейки до д-ра Євгена Петрушевича, який перебував в Україні після переходу УГА за 36-руч по 1919 рік. Коли В. Панейка переїхав до Нью Йорку у 1950-их роках і зустрівся з автором цих рядків — не хотів на цю тему розмовляти. Переїхав до Венесуели і там помер у 1956 році на 76-му році свого життя. Дехто вважає у „Грамоти“ Гетьмана Павла Скоропадського з 14-го листопада 1918 відступ від самостійності в сторону федерації — проблема дискусійна.

Користаючи з нагоди, варто пригадати два диковинні твори, причетні до історії нашої політичної думки. Андрій Білинський у своїй книжці „Світ і ми“ (Мюнхен-Чикаго 1963) став „ідеологом“ українського дефітантизму, як пак повного капітулітантизму. Мовляв: війни не буде, революції не буде, перестанемо кричати про самостійну Україну, а тоді Москва дасть Україні декілька культурні й господарські полегші. Друга однаково чудернацька публікація появилася в Торонто, 1965 року. Автор книжки „Пора сказати правду про наші вільні змагання за волю Галицької Землі“, Семен

(Закінчення на стор. 4)

НА МИСТЕЦЬКІ ТЕМИ

Раїса Галешко

Діти малюють Кобзаря

Виставкова зала Канадсько-Української Мистецької Фундації у Торонто нби розцвіла усіма барвами веселки. Тут відкрилася виставка дитячих малюнків, присвячена 175-річчю з дня народження Тараса Шевченка. Це помітна подія у громадсько-культурному житті Торонто передусім тим, що готували її сотні дітей, починаючи з перодішніх груп садочків і до учнів старших класів. А це значить, що всі вони прилучилися до генія Шевченка, ввійшли в його світ і спробували відтворити його.

У виставці взяли участь юні малювальники з восьми шкіл міста. Ось експозиція школи імені Лесі Українки та Святодимитрівської школи. Директор школи і вчителька Зінаїда Маєвська розповіла, що коли діти питались у неї, яку тему обрати, вона порадила їм уважно перечитати „Кобзаря“ і до віршів, які кому найбільше сподобались, відшукати ілюстрації. Так виник цей своєрідний дитячий „Кобзарик“, написаний різними дитячими почерками й щедро ілюстрований. Впадає увіч барвистий монтаж під назвою „Бандуристе, орле синій“, виконаний третокласниками. В центрі його Тарас Шевченко — добрий і задумливий навколо багато-багато дітей, „веселих, щасливих, яскраво вбраних. Такими, в уяві дітей, Шевченко хотів бачити дітей України.

Багато школярів обрали темою вірш „Мені тринадцятий минало“. Вражає їхня уява, адже вони зображали українську природу, квіти, ягнят, одяг малого Тараса, живучи в інший час і в інших умовах. А Оленка Тяжка спробувала уявити тюрму, в якій перебував Шевченко, правда, вийшла вона аж надто комфортабельною. Є роботи, в яких помітний хист до малювання, як наприклад, у Тетяни Біляк і Тетяни Бендіго. Емілія Філь і Наталія Кобик та інші.

Заступник директора української школи при катедрі св. Володимира не без гордості показує роботи своїх вихованців. Тут є „родинні“ малюнки, як наприклад, Оленки і Андрія Добровольських, Лариси і Павла Федоренків. По-різному малюють діти Шевченка, навіть у модерному

стилі, як ось Тетяна Мельник. Вихованці дитячого садочка під керівництвом Надії Гуневич використали такий незвичайний матеріал, як макарони і кольорові нитки. А їхні ровесники з школи св. Йосафата жили витинання і так звану видиранку. Тут же, на стенді саморобних величезних розмірів „Кобзар“, який виготовляла група школярів: українськими писали, англійською мовляли.

У цій експозиції досить майстерним виконанням виділяються малюнки Марка Євсуяка та учениці молодших класів Іренки Головок, Каті Бік, Мелі Федорчук. Діти з школи св. Софії широко вжили паперові тарілки для композицій і малюнків. На стенді цієї школи дороге ім'я написане багатьма мовами світу.

В експозиції школи ім. Цюпи Паліїв є монтаж, біля якого зупиняються всі очі відвідувачів виставки. Це нби маленький паперовий театр на мотив Шевченкових поезій, виконаний дошкільнятами. Заступник директора школи Роксолана Сливинська, яка багато зусиль доклала до формування виставки в залі Мистецької Фундації, сказала, що це для дітей була і творчість, і гра одночасно.

На виставці представлено кількасот робіт. Цілише частина того, що зробили діти на відзначення 175-річчя з дня народження Шевченка. Про кожну з цих робіт можна було б сказати добре слово, кожного молодого мистця назвати поимено. Можливо, для них це стало першою ниточкою, яка духовно зв'язала їх з їхньою прагматичною.

На відкритті виставки прийшли активісти української громади Торонто, вчителі, учні, батьки з дітьми. Відкрив її заступник голови Шкільної Ради КУК Василь Домарецький. На відкритті виставки в Торонто із сестри Тараса, ЗСА, прибув і виступив з доповіддю професор Володимир Жила.

Благодарю справу зробила Шкільна Рада КУК, організувавши експозицію, і цим самим прилучивши дітей до генія Шевченка через їхню фантазію і творчість.

НІКАРАГУАНСЬКИЙ ДИКТАТОР Даніель Ортега полетів на відвідини до Іспанії. Ортега зустрівся з прем'єр-міністром Іспанського уряду Філіпе Гонзалесом, міністром закордонних справ Франческо Фернандесом та іншими Іспанськими політиками. Також король Іспанії Хуан Карлос прийняв нікарагуанського „гостя“ на спеціальній авіації. До Мадриду Ортега прибув з Брюсселю, де він зустрічався з членами Європейського парламенту і Європейської економічної спільноти. Перед тим він відвідував Париж. Очевидно, президент Д. Ортега не з розкоші відвідує європейські країни, кажуть спостерігачі. Ситуація економічна в Нікарагуа є дуже поганою. Офіційного комунікату з відвідин Іспанії не опубліковано, може навіть тому, що Гонзалес веде дуже обережну помірковану політику.

МИНУЛОГО РОКУ В ЛІПНІ секретар Департаменту праці організував панель з 38 осіб виключно для вивчення головних урядових проєктів у вишколюванні молодих людей на ремісників. Складалася ця група з урядових корпорацій і членів стейтських та міських урядів. Розглянувши і перевіряючи всі ці існуючі проєкти вони дійшли до спільного заключення, що урядові проєкти для перевишколення молодих людей потребують цілковитої перебірки з уваги на нові запотребування теперішніх працевдаців.

У своїй статті „Дві українські політично-державні концепції“ („Свобода“ з 27-го квітня ц. р.) Володимир Баратура проводить тезу, що існують дві концепції, що їх історичними репрезентантами є Богдан Хмельницький, який Переяславським договором (1654) проявив концепцію федералізму з Московщиною, та Іван Мазепа, наче символ концепції українського державництва (союз із Швецією проти Московщини і битва під Полтавою 1709 р.). При всій пошані до автора належить ствердити: ані за козацько-гетьманської доби, ані тепер не було і нема таких державницьких чи пак федеративних концепцій. За козацько-гетьманської доби було хитання між Польщею і Московщиною. Свідчать про це Галицький договір Івана Виговського (16-го вересня 1658) і правильно названий автором Переяславський договір, за який Шевченко яскраво натаврував Хмельницького.

Ми у всьому спізнились і наша політична думка ступала тернистим шляхом, залежно від політичних умов, в яких знаходилася Україна. Від 1340 року Галичина була під владою Польщі і насправді була під нею також після розподілу Польщі у 1772 році, коли Галичину дістала Австро-Угорська монархія. В Андрійський договір Польща й Московщина поділили між себе Україну (1667) і те саме повторили у Ризькому договорі (18-го березня 1921 року) формально Ризький договір підписано також з „Українською Соціалістичною Радянською Республікою“ і тому автор то до договору Ян Домбський східно виправдував, що Ризький договір не був зламанням Варшавської конвенції між УНР і Польщею (21-го квітня 1920 року). Кожний із названих договорів з XVII і XX сторіч має поважну різноманітну літературу — тут не місце наводити її.

Польонізовані й русифіковані українські землі не могли породити українську думку рівнобіжно з політичною думкою західних народів. Але в обох частинах поділеної України наші предки використовували кожен нагоду для боротьби за свою волю в таких границях як на це дозволяла реальна дійсність. За „весни народів“ у 1848 року Головна Руска Рада проголосила свій історичний Маніфест з першою заявою соборництва всього — за тодішню номенклатуру — „великого 15-мільйонного російського народу“. Після революції в Росії 1905 року, що прийшла у реакції на програму війни з Японією, українці вели боротьбу за мову, за право перекладу Святого Письма, за право святкування різних роковин, на терені петербурзьких Дум. Оповіді про це Олександр Лотюцький у своєму чотиритомовому творі „Сторінки минулого“ (перше видання Варшава, 1932-34, перевидано Нью Йорк-Бавнд Брук, 1966).

Після вибуху лютевої

Іван Кедрин

НЕ ДЕРЖАВНА КОНЦЕПЦІЯ, А ПРОКЛІН НЕВОЛИ

лістичною Радянською Республікою“ і тому автор то до договору Ян Домбський східно виправдував, що Ризький договір не був зламанням Варшавської конвенції між УНР і Польщею (21-го квітня 1920 року). Кожний із названих договорів з XVII і XX сторіч має поважну різноманітну літературу — тут не місце наводити її.

Польонізовані й русифіковані українські землі не могли породити українську думку рівнобіжно з політичною думкою західних народів. Але в обох частинах поділеної України наші предки використовували кожен нагоду для боротьби за свою волю в таких границях як на це дозволяла реальна дійсність. За „весни народів“ у 1848 року Головна Руска Рада проголосила свій історичний Маніфест з першою заявою соборництва всього — за тодішню номенклатуру — „великого 15-мільйонного російського народу“. Після революції в Росії 1905 року, що прийшла у реакції на програму війни з Японією, українці вели боротьбу за мову, за право перекладу Святого Письма, за право святкування різних роковин, на терені петербурзьких Дум. Оповіді про це Олександр Лотюцький у своєму чотиритомовому творі „Сторінки минулого“ (перше видання Варшава, 1932-34, перевидано Нью Йорк-Бавнд Брук, 1966).

Після вибуху лютевої

Стефанія Бубнюк

НЕЗАБУТНІЙ САСКАТУН

(З нагоди 55-річчя Центральної Управи ОУК)

II.

Так то Саскатун став центром зосередженого проводу цілої організації, бо незабаром гурт молоді створив організацію під назвою Молоді Українські Націоналісти (МУН), що її пізніше змінено на Молоді Українського Національного Об'єднання (МУНО). Її першим головою і зараз крайовим організатором молоді був покійний уже сенатор Павло Юзик.

Усі наші організації були приміщені вже в одному домі і всі разом тісно й однозгідно працювали. А якшироко радісно вітали гостей з Європи — Омеляна Гривбівського, полк Сушка, ген. Капустянского, ген. Курмановича. Був також раніше полк Євген Коновалець, але його не бачили. Всі вони були на мості, бож не був провід нас усіх. Це були ті, які змагали до здійснення всім нам дорогої ідеї — вільної України. Пригадуємо як Гривбівський проводив нам присягу. Проводив так, що здавалось не тільки війна, але й стіни дрижали в нашому новозбудованому домі. І ми, члени, наче заворожені в трансі з ширим „риєм“ присягали. Чому і на що ми тоді присягали, а не

пам'ятаю, але, мабуть, тому, щоб ми були вірні націоналістичній ідеї, хоч ми й без присяги були вірні і весь час шедро її підтримували.

Як згадала, наша праця була однозгідна і де й коли треба було, всі разом широ працювали. Джерелом поважного приходу тоді були осінні тижневі базари, в яких все членство брало активну участь. Треба ж було грошей і на сплачування боргу на домі і на допомогу рідному краю. Одного разу обрали мене головою базарового комітету і тоді, пригадую, я і наша голова ЦУ ОУК Павличенко пішли в терен за збіркою дарових речей для розіграшу на базарі. І ми ходили по головних тоді вулицях у Саскатуні — 20-тій вулиці і 2-ій авеню від крамниці до крамниці і випрошували всякі речі. Як пригадую, то досить багато тих речей набірало.

Та не тільки ми. Всі тоді — члени ЦУ і відділу, члени УНО, УСГ і МУН всі разом, як уже згадала, радо і широ виконували все що треба було. Члени УНО, УСГ, і МУН це іділи по провінції та організували нові філії УНО.

Кожного вечора ми приходили до нашого Національного Дому, часто не самі, а ще й з дітьми. В пам'яті залишилися: Романові, Огіньські, Будзи, Бойчуки, Боднарчуки, Конопки, Туреси, Каліни, Перчиничи, Лашуки, Корди, Сенюки, Гнатюки, Божки, Руріки, Кардаші, Горюхівські, Насальські, Шевчуки, Цибиринські, Ендерсонові, Завіслюки, Величакі, Каміньські, Юзюк, Зелений, Буковський, Кулєба, Байкар, Бабій, Ріпак, Матейчук, Вовк, Глібчук, Бакун, Третяк, Брик, якому завдячуємо мистецьке оформлення Національного Дому, і багато, багато інших, прізвищ яких, на жаль, уже не пам'ятаю.

Також то праця велася тоді в Саскатуні, але Саскатун не був одним. Навпаки, така або ще більш активна робота відбувалася тоді по всіх місцевостях Канади, де тільки

існували наші організації — від Монреалю до Ванкуверу і то переважно у своїх власних, власними силами членства збудованих домах.

Рік 1941 був переломним роком у житті цілої нашої організації. Вже від довшого часу Вінніпег ставав щораз то більшим осередком українського життя в Канаді (там же й жило найбільше українців) і певно томо рішено перенести всі центральні наші організації разом із „Новим Шляхом“ до Вінніпегу. Це сталося 1941 року. Переїхали туди даром з родинами і деякими правниками цих установ голова крайової екскутивної інж. Косар, голова головної управи Української Стрілецької Громади д-р Гуляй і редактор „Нового Шляху“ Погорельський. Д-р Тиміш Павличенко, професор Саскачеванського університету і передовий ідеолог усього націоналістичного руху в Канаді залишився з рідною в Саскатуні.

І так закінчився перший період праці нашої центральної управи. Нову Центральну Управу вже обрано у Вінніпегу на черговій Конференції, але Саскатун все одно залишається важливим місцем постанов і росту не тільки нашої організаційної системи, але, як згадало, й інших українських організацій. Навіть початок Комітету Українців Канади сягає до Саскатуна, бо пригадуємо як приїздив туди о. д-р Василь Кушнір на нараду у справі творення комітету. В Саскатуні завдяки інж. В. Топольницького подала перша Кредитова Спілка в Канаді. Ідея створення Осередку Української Культури й Освіти також виринула в Саскатуні. Тепер Осередок є чи не найбільшим таким центром на північному американському континенті. Отож Саскатун є насправді важливим українським містом у нашої історії. Так я думаю.

Закінчення буде.

СТУДЕНТИ ВІДІЛІВ Нью-Йоркського стейтського університету вже випрошують кілька днів зривають нормальні щоденні заняття та протестують проти підвищення оплат за навчання, що їх вніс в стейтський бюджет губернатор Маріо Квонто. Вони твердять, що М. Квонто не дотримувався обіцянки про запевнення здобуття вищої освіти студентам з бідних родин і міських меншин.

АМЕРИКАНЦІ В ОБОРОНІ ЛЮДСЬКИХ ПРАВ В УКРАЇНІ (АОЛПУ)

запрошує членів і громадян на

ЗАХІДНЮ КОНФЕРЕНЦІЮ

яка відбудеться в суботу, 13-го травня 1989 р.
від год. 10:45 ранку до 5:30 вечора
у залі Культурного Центру св. Володимира і Ольги,
2247 Вест-Чикаго-Стріт, Чикаго, Ілл.

Тема Конференції:

НАШЕ ВІДНОШЕННЯ ДО НОВИХ ПОДІЙ В УКРАЇНІ

ПОЛУДЕНОК — від 2:00 до 3:00 год. по пол. — промовцем під час полуденку буде ХРИСТИНА ІСАІВ, директор Комісії Прав Людини при СКВУ. Плані Ісаїв, учасник багатьох крайових і міжнародних конференцій є спеціалістом проблематики прав людини. Тема доповіді:

УЧАСТЬ УКРАЇНЦІВ У ПЕРЕВІРКОВІЙ ГЕЛЬСІНСЬКІЙ КОНФЕРЕНЦІЇ У ПАРИЖІ —

червень 1989 року.

Відділи АОЛПУ Західного ЗСА: Висканси, Ілліной, Індіана, Каліфорнія, Колорадо, Мічиген, Огайо, Техас.

Просимо всіх численно прийти.

ВИКОНАВЧА РАДА АОЛПУ

БРАТСТВО СВ. АНДРІЯ ПЕРВОЗВАННОГО В ЧИКАГО ВІДЗНАЧИЛО СВІЙ ЮВІЛЕЙ

Гліб Лончина з Риму. Всі члени Братства взяли участь в св. Літургії, приступаючи також до св. Причасття. Під час Літургії хорунжі Братства стояли із братською коруговою посередніми церкви, щоб підкреслити, що 11-го грудня був братським днем Братства св. Андрія. Підкреслив це також і о. Лончина у своїй доповіді, висловлюючи для Братства свої побажання успіхів на майбутнє та признання за 20 років праці. Під час Літургії співав церковний хор „Прометей” під диригентурою Надії Савиної.

Після Літургії всі братчики, багато їх із своїми родинами, перейшли до новозбудованого Культурного осередку парафії св. Володимира і Ольги. Тут о. митрат Маріан Бутринський посвятив Юву домівок Братства. В акті посвячення також брали участь о. Лончина, о. д-р Андрій Онуферко, духовний опікун Братства та о. дякон Микола Оришук.

Після посвячення домівок всі перейшли до головної зали, де відбувся спільний братський обід. Обід відкрив та ним провадив голова Братства інж. Степан Голяш. У вступному слові голова пригадав присутнім цілі, що лягли в основу діяльності Братства. Він говорив, що Братство, зворушись на подібні братаства з минулого в Україні, вибрало собі за ціль два завдання: видавничу діяльність та культурно-освітню працю. На відтинку видавничої діяльності найважливіше місце займає видання календаря — альманаха, що появляється книжковим форматом щорічно, пересічної величини 250 сторінок, і розповсюджується також і поза межами парафії. Після того, як парафія придбала видавництво покійного Миколи Демисюка і створила книгарню та друкарню „Ставропігія” видавничу працю Братства поширилася і почала включати видання релігійного характеру брошур, значків, різних летючок тощо. З ін-

її частини Братства та з фінансовою допомогою його першого голови д-ра Андрія Гасцького військові почин до видання більшої історично-наукової праці „Історії Братства в Україні”, яка має скоро повийти.

Другою ділянкою праці Братства було влаштування сходін з різними доповідями і не тільки для членів Братства, але також часто для ширшої публіки. В 1976 році засновано при Братстві бібліотеку, яка існує і донедавна. Врешті треба додати, що з ініціативи Братства вийшла ідея починстворення Союзу Братств та Сестричтв Америки, в якому Братство св. Андрія було завжди дуже активним.

Праця Братства на протяж 20 років була настільки великою і багатогранною, що Братство здалося собі опінію заслуженого братаства і то не тільки на форумі своєї парафії, але й поза її межами. Причинилися до того у великій мірі його довголітній перший голова д-р Андрій Гасцький, а після нього — інж. Андрій Гарасовський, Степан Мерза і теперешній Степан Голяш.

З нагоди 20-річчя вітали Братство від Парафіїної Ради д-р Андрій Бровар, від Сестричтв Покрова Пресв. Богородиці мгр Ірина Гордиловська, від Братства св. Миколи Пилин Кульчицький, від Союзу Братств і сестричтв в Америку мгр Еміль Басюк, від церковного хору „Прометей” Іван Скоморох, Укра-

Лука Костелина

Д-р В. Мороз доповідає у Кензаському університеті

У вівторок, 28-го лютого, ц.р., д-р Валентин Мороз у поворотній дорозі з Денверу в Болдеру, Колорадо, заговорив до Кензаського університету з доповіддю на тему „Ахіллова п'ята Горбачова: перебудова і національні проблеми”. Доповідь була спонсорована Меморіальним фондом ім. Марії Палій і Меморіальним фондом проф. Освальда П. Бекуса. На доповідь прибуло коло 120 студентів, професорів і група українців (15) з Кензас-Сіті, Топіки і Мангеттену. Перед доповіддю д-р Мороз був гостем на вечорі в товаристві груп професорів; під час якої відбулася цінна виміна думок головно про політику Горбачова і її вплив в Україні і в Прибалтійських країнах.

Доповідь-лекцію відкрив проф. Норман Совл, директор відділу історії, і представив промовця як визначного дисидента-борця за українські права та про його довголітнє уязнення у совєтських в'язницях. У своїй півторогодинній доповіді промовець звернув увагу на прийняття реформи Горбачова. На його думку, головною причиною була військова поразка совєтських військ в Афганістані. Та програма війна є тою Ахілловою п'ятою Горбачова. Совєтські можновладці, бажаючи поширити свою імперію на Афганістан, спричинили кризу, яка веде до розвалу совєтської імперії. Щоб запобігти цьому, Горбачов закликає

групи колишніх сталінців з Політбюро, які стали лібералами, розпочав реформу. Для підтвердження своєї думки, промовець навів історичні паралелі з нової історії російської історії. В наслідок програми в Кримській війні в 1854-1856 рр., російський режим був змушений знести кріпачство в 1861 році; згодом програма війна з Японією в 1904-1905 роках спричинила революцію в 1905 році; також програма війна Росії в Першій світовій війні спричинила лютеву революцію, а згодом жовтневу контрреволюцію в 1917 році.

На думку промовця, Горбачов не вміє завершити розпочаті реформи з огляду на брак потрібного часу і відповідних людей. Революційні процеси в сателітних країнах і совєтських республіках доведуть скорше чи пізніше до розвалу совєтської імперії. Для своєї реформи Горбачов потребує людей з відповідними здібностями і новими планами. Однак замість відповідних людей Горбачов має проти себе і своєї реформи армію бюрократів, які бояться, що в разі успішної реформи вони втратять 6 своїх тепліх позицій, а крім того вони були б приневолені відповісти за свої минулі діла.

Доповідь д-ра Мороза аудиторія прийняла з особливим зацікавленням. Виявом того були численні коментарі і запити, на які промовець давав відповіді.

Михайло Палій

В ПАМ'ЯТЬ МОГО НЕЗАБУТНОГО БРАТА

сл. п. д-ра ВОЛОДИМИРА МАРТИНЦЯ

складає 250.00 доларів на „Фонд ім. Петра Андрусів” для плекання українського мистецтва і української культури під патронатом Наукового Товариства Шевченка в Нью-Йорку.

Рівергед, Нью-Йорк

ЯРОСЛАВ МАРТИНЦЕЦЬ

В ТРЕТЮ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ нашого Дорогого і Незабутного Мужа і Батька

бл. п. ІГОРЯ ВОЛОДИМИРА ОЛЬШАНІВСЬКОГО

буде відправлена

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА

в українській католицькій церкві св. Івана Хрестителя в Виппані, Н. Дж. у понеділок, 8-го травня 1989 р. с год. 7:30 ранку.

Родину, Друзів та Знайомих просимо згадати Покійного у молитвах.

Дружина БОЖЕНА
Дочки — УЛІТА і ДОРА

Помолимося за наших друзів.

ЗАУПОКІЙНА СВЯТА ЛІТУРГІЯ

за спокій і вічну радість душ померлих Добродіїв Фонду Катедр Українознавства

Впрен. о. крипошанин Петро Огірко відслужить Заупокійну Свату Літургію в суботу, 13-го травня 1989 року, о год. 9-й ранку, в УКЦеркві Покрови Пресвятої Богородиці, в Озон Парку, Н. Я., за Блаженнішою Пам'яті:

ВОЛОДИМИРА БАЧИНСЬКОГО
ІВАНА БАШУЦЬКОГО
о. МИКОЛА ЗУБАЛА
інж. РОМАНА КУКІЛЯ
д-ра БОГДАНА ОЛЕСНИЦЬКОГО
ЕМАНУІЛА ПРИТУЛУ
ЮСТИНУ РУДЯКА
д-ра ВАСИЛЯ СТЕФУРАКА
ВОЛОДИМИРА ЮРКОВСЬКОГО

Всіх Вп. Жертводавців ФКУ просимо про молитви за померлих наших друзів.

Помолитися в часі відради Заупокійної Богослужби, щоб поєднатися з нами в поході молитви до Всевисшнього за тих, що творили добро.

Вічна Пам'ять померлим Добродіям ФКУ!
ГОЛОВНА ЕКЗЕКУТИВА
ФОНДУ КАТЕДР УКРАЇНОЗНАВСТВА (ФКУ)

Ділимося сузною вісткою з Родиною, Приятелями і Знайомими, що 28-го квітня 1989 р. відійшов у Вічність на 79-му році життя наш Дорогий і Незабутний Чоловік, Батько і Дідусь

бл. п.

ПЕТРО КВОЗКО

нар. 26-го травня 1910 р. в Гладішіві на Лемківщині

ПОХОРОН відбудеться в понеділок, 1-го травня 1989 р. в церкві св. Володимира в Гемпстеді, Н. Я. на місцевий цвинтар Greenfield в Гемпстеді, Н. Я.

У глибокому смутку:

дружина — ЄВГЕНІЯ
син — ЗЕНОН з дружиною СУЗАННОЮ
внуки — ДАНІЕЛА і ХРИСТОФОР
та близька і дальша Родина в Америці, Канаді, Україні і Польщі.

Пластове Плем'я „ПЕРШІ СТЕЖІ”

влаштує

ДЕННИЙ ТАБІР ПТАШАТ

для дітей від 3-6 року життя

Табір відбудеться на СОЮЗІВЦІ від 8-го до 15-го липня 1989 р.

Оплата за поїзд на Союзівці для дорослої особи і 1 дитини \$450.00.

Замовлення кімнат із \$50.00 завадку вислати на адресу:

ТАБІР ПТАШАТ

Ukrainian National Association Estate

Foodmore Road, Kerkhonkson, N.Y. 12446 ■ (914) 626-5641

Члени УНСоюзу одержують 10% знижки.

Таборова оплата \$50.00. Зголошення надсилати на адресу комендантки табору пл. сен. Маруці Дармограй Мулик Ч. Ха.

Mrs. M. Darmohraj Mulyk, 63-145 Alderton St., Rego Park, N.Y. 11374

Реченець зголошений: 15-го травня 1989 р. Табір обмежений до 30 дітей.

ЗГОЛОШЕННЯ НА ТАБІР ПТАШАТ - 89

Ім'я і прізвище дитини по-українському і по-англійському

Дата народження

Адреса

Телефон

☐ Резервує кімнату на Союзівці

Завваги

Ім'я і прізвище батька або матері

Підпис

КРАЙОВА ПЛАСТОВА СТАРШИНА в ЗСА

повідомляє, що ЛІТОМ 1989 р. відбудуться такі

ПЛАСТОВІ ТАБОРИ:

1. Окружні виховні табори:

Бобріака — North Colebrook, CT
від 8-го липня до 22-го липня
Підтабір для 7-8 літнього новачтва
Інформації: Dr. T. Samotulka
900 Robin Road, Somerville, N.J. 08876
(201) 874-8890

Вовча Тропа — East Chatham, N.Y.
від 8-го липня до 29-го липня
Табір — всі улади
Господити: Oleh Maczaj
122-30 150 Avenue, S. Ozone Park, N.Y. 11420
(718) 843-5892

Зелений Яр — Detroit, MI
від 8-го липня до 29-го липня
Табір — УПН
Господити: Yuriy Figacz
30247 Woodhouse Dr., Warren, MI 48092
(313) 751-3414

Новий Соклі — North Collins, N.Y.
від 8-го липня до 29-го липня
Табір — всі улади
Господити: Jaroslav Pryshlak
30 Zittel Street, Buffalo, N.Y. 14210
(716) 827-8506

Писаний Камінь — Cleveland, OH
від 8-го липня до 29-го липня
Табір — всі улади
Господити: Eugene Nebesh
1949 Pleasant Valley Road, Parma, OH 44134
(216) 886-4112

2. Спеціальні табори:

Морський Табір — Raystown Lake, Pa.
від 29-го липня до 5-го серпня
УПЮ від 15 років і УСП
Господити: Borys Pawluk
215 Norristown Road, Blue Bell, PA 19422
(215) 643-9786

Спортовий Табір Червоної Калини
Писаний Камінь — Cleveland, OH
від 29-го липня до 12-го серпня
Господити: L. Lozynskyj
85-28 60 Road, Elmhurst, N.Y. 11373
(718) 899-1916

Родинний Табір „Родина Ватра V”
Хмельнички — Rogers Rock Public
Campground — Lake George, N.Y.
від 12-го серпня до 19-го серпня
Господити: Andrew Farmiga
27 Winding Way, Clifton, N.J. 07012
(201) 779-6136

УВАГА!

- Кандидати на комендантів і на членів булав повинні вислати свої анкети зголошення безпосередньо до голови Крайової Таборової Комісії: Nila Pawluk, 215 Norristown Road, Blue Bell, PA 19426. 9215) 643-9786.
- Кандидати на комендантів і членів булав на спеціалізаційні табори повинні вислати свої анкети зголошення до Крайового Референта Спец. Таборів: Zenia Brozyna, 244 Union Avenue, Wood Ridge, N.J. 07075. (201) 935-6233.
- Побажано щоб всі члени булав перейшли курс "CPR — First Aid" перед таборами.

СКОБІ

пл. сен. НІЛЯ ПАВЛЮК
Голова КТК

пл. сен. ЗЕНЯ БРОЖИНА
Реф. спец. таборів

УВАГА!

